

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Harc a szólásszabadság ellen.

Pécs, 1896. április 2.

(*) Hozzá tartozik a magasabb diplomáciai gyakorlathoz — persze Bánffy báró saját külön kódexe szerint — a dolgoknak olyaténformán való elintézése, hogy az alárendeltek meghivatnak egy kisebb kaliberű értekezletre, persze csak azok, a kiknek jelenléte a kegyelmes ur szándékának megfelel. Még főispán korából szerzett praxis ez, melyet most is nagyban folytat, így helyettesítvén konventikulumokkal a parlament működését.

Hogy mindenbe beleüti az orrát a mi bölcs (?) miniszterelnökünk, az rég köztudomásu dolog. Így csinálta meg most hamarjában a millenniumot, a szerb kongresszust és a honvédügyet, miközben maradt ideje a megtámadott Fehérvári báró kollegájának vérző sebeire egy pár flastromot beszerezni, továbbá a parlamenti klotür behozatalára nézve a kezdeményező lépéseket megtétetni, mely két utóbbi dologban nagy hasznát vette az állandó szabadjeggyel bíró főispáni testületnek, a mely szíves készséggel hajlandóságát jelentette ki, hogy minden tőle telhető módon kiviszi ugy a flastrom kiadását bizalom-levél alakjában, valamint a klotür behozatalát felirat alakjában.

Igy aztán utnak indított a titokban gyártódott pécsi flastrom-levél, valamint

az ismeretes soproni körirat, lévén mindkét jeles aktus a politikai szolgálkúságnak a megtestesülése, melyek egyre nagyobb megbotránkozást keltenek ama törvényhatóságok körében, melyek még nem feledték el, hogy ők a magyar alkotmányos államnak önérzetes közjogi tényezőit képezik.

Legutóbb Bars megye, Kolozsvár, Maros-Vásárhely és Kecskemét utasította vissza ezt az alkotmány ellen tervezett merényletet, a mely Sopronban született meg, a hol a Bach-korszak tradíciói feltámadnak sirjuktól a Bánffy-kormány rendőr-uralmának hatása alatt. Ezek a törvényhatóságok visszautasították ezt a köriratot és nem kérnek a szájkosárnak abból a dicsőségéből, a melylyel Sopron hivalkodik.

Legszomorubb a dologban, hogy akadt Magyarországon törvényhatóság, Sopron városa, a mely ily arcpirító határozatot hozott, és hogy akadt három város, mint Debrecen, Szeged és Temesvár, a hol a főispáni vállalkozásnak sikerült ezt a szégyenteljes határozatot pártolólág keresztül hajszoltatni. Semmi sem jellemzi jobban jelenlegi állapotaink mély súlyosságát, mint az a körülmény, hogy voltak törvényhatóságok, régi magyar városok, melyek szolidaritást vállaltak azzal a felirattal és pártolólág tették magukévá.

Ezek a törvényhatóságok nem tudják

mit cselekesznek. A parlamenti klotür a legrettenetesebb fegyver, melyet használni soha sem szabad, még a legválságosabb időkben sem, mert a következményei beláthatatlanok. Tettek már vele több államban kísérletet, de sokáig seholy sem lehetett alkalmazásban. A képviselők összesége az egész országot képviseli, következésképpen nemcsak joga, hanem kötelessége szabadon elmondani, a mit tud és az ország érdekében szükségesnek lát. Gondoskodnak róla a házszabályok, hogy a képviselő ne mondjon olyant, a mi a „csend, rend, vagy tisztességbe“ ütközik.

Mondják, hogy szükség van a klotürre az ellenzék obstrukciója ellen. Ez a vád csak ürügy, tartalma hazugság és rágalom. A magyar ellenzék nem obstruál soha, még a véderő-vitánál sem volt obstrukció, sem a hírhedt Szapáry-féle 2 §-os törvénytől. Nálunk a házszabályok rendelkezései folytán nem is lehet obstruálni. A vita huzható, vonható ugyan, de ad infinitum vinni még sem lehet.

Nincs egy parlamentben sem oly lojális ellenzék, mint a miénk. Azok a jelenetek, melyek a francia képviselőházban, a német és osztrák birodalmi gyűléseken napirenden vannak, nálunk ismeretlenek. Pedig a mi többségünk erőszakos, lelketlen és zsarnokságra hajló és a nemzet legszentebb jogait engedi csorbítottatni, hozzá még a korrupció és szenny óriási ebben a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ezredes elbeszélései.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
 Irta: Lármas őrmester.

Régen, nagyon régen történt. Ugy emlékszem rá mégis, mintha ma történt volna. Szegény jó öreganyám maga köré gyűjtött minket gyermekeket, unokáit s tudatta velünk, hogy ha jók leszünk, eljön az ő fivére, egy nyugdíjazott huszárezredes, a ki sok szépet fog nekünk mesélni a régi katonaleletből. Mi ujjongtunk örömmel s naponkint számláltuk az órát, percet, a melyben imádott bácsikánk köztünk megjelenik.

Végre megérkezett a várva-várt nagybácsi: egy szikár, magas termetű, kipödrött bajszu, borotvált arcu, jóságos tekintetű agglégény. Az első este már körül fogtuk s kérve-kértük, hogy meséljen valamit, mert a nagymama megígérte.

A mi kedves bácsikánk örömmel teljesítette kérésünket s rágyújtott egy hosszú száru csibukra, oda ült közibénk a pamlagra.

— Hát tudjátok-e fiúk, mi az az arany érdemjel? Az arany érdemjel a közkatonának és altisztnek a legnagyobb kitüntetése. A háboruba csakis a legvitézebbek kapják.

Ezt a nagy kitüntetést először is magyar huszár kapta, a története pedig a következő:

Az 1788—90-iki török hadjáratok története is tele van huszárjaink heroszi tetteinek leírásával; a melyek nem kevesebb tisztelőt és bámulót szereztek nemzetüknek, mint akármelyik akkor élt nagy férfunk. Huszárjaink vakmerő bátorságát a következő történetke illusztrálja legjobban: A fentemlített években a huszárokat is levítették a török ellen harcolni, hogy a félhold ingadozó hatalmát annál könnyebben megtörhessék. A hadjárat alatt a 4-ik huszár ezred egy kisebb osztagát küldték ki a kémszemlére Vranográc vidékére. A járőr, a kora reggeli ködös időben, csak nagynehezen teljesíthette nehéz szolgálatát, annál is inkább, mert a hullámzó, erdős terep, a tájékozást nagyon megnehezítette. Pedig tudja minden katona, hogy amugy is milyen nehéz a járőr feladata, a ki ezer veszély közt — folytonos bizonytalanságban sorsa felől, kitéve minden percben az ellenséggel való találkozásnak, tulerő által való felkoncoltatásnak — járja kétséges, uttalan utait. A felkelő nap végtére segítségre sietett a szerte bolyongó járőrnek, a mennyiben eloszlatta a lomha ködöt. A kised csapat egy erdőben tévelygett s a hogy a tisztásra ért, egy egész csapat török lovasságot talált maga előtt. A meglepetés első percében lovasaink önkénytelenül megállottak s lovaik fülhegyezve s horkolva néz-

tek farkasszemmel az ellenséggel. A pillanatnyi nyugalom hallgatása vészjelző volt, mint a természet mozdulatlansága földrengés előtt.

E kinos pillanatban kiugrat a járőr közül Gáspár János közhuszár s egyenesen a törököknek tartva, tudtára adja nekik jelek által, hogy ha van köztük olyan legény, a ki vele mérközni mer, hát lépjen elő. No ilyen is csak egy magyar huszártól telhetett ki, hogy bolond vakmerőséggel párbajra hívjon egy egész csapat kopaszfejű törököt, a kik pedig számára nézve huszszorosán oszthatták volna el magukat a csekély járőrre. Vitéz Gáspár Jánosnak nem kellett soká várakozni. Alig értették meg a kivánságát, máris kiugratott egy óriási termetű török gyönyörű szép arabs ménen. Handzsárját megforgatva feje fölött, rohant a huszárra. A küzdelem iszonyu volt; ilyen párbajt, mely két csapat szemeláttára folyt le, keveset mutat fel a világtörténelem.

A két vitézt a viaskodás oly közel hozta egymáshoz, hogy szinte érezték egymás forró lehelletét. A becsvágy, hogy egymást társaik, az ellenség szeme láttára legyőzzék, emberföltötti erőt kölcsönzött karjaiknak. A magyar fiu fúrge volt, mint a csik, minden pillanatban oldalt kapta a menykő nagy törököt, a ki úgy fujt dühében, hogy egy könnyebb fogásu legényt, mint a milyen Gáspár János volt, már ezzel is elrémített volna. Gyors egymásutánban osztogatták a halálos csapá-

nagy masszában és az ellenzéknek legigazabb ügyében is a numerusok leszavazzák.

Tehát az ellenzék ellen szükséges a fegyver, hogy az egészen megbénított és akciója a kormánypárt ellen lehetetlenné legyen. A parlamenti klotúr a többség tirannizmusa lévén, nagyon alkalmasnak látszik, hogy minden törvénytípust elrejtse vele az ország elöl. A többség, ha az ellenzék olyan kérdéseket bolygat, melyek a kormánypártnak kellemetlenek, egyszerű szavazással a vitát befejezi és több senki sem szólhat. Ez volna a klotúr a maga ijesztő meztelenségében és visszataszító ridegségében. Ezt akarják Sopron, Debrecen, Szeged és Temesvár, nagyon félő, hogy Pécs városa is a gyalázat útjára megy, mert már intező férfaink előleget is adtak abból a bizalomból, a mit még csak ezután kell kicsikarni. Valóban, szép és hazafias gondolat, megérdemel egy fakóva rendjelet.

Küzdöttünk sokat jogainkért, azok megtartásáért még többet. Ezen a téren minden talpalatnyit féltékenyen kell őriznünk. Ha önmagunk kívánjuk, hogy jogainkat konfiskálják és hirdetjük országnak világnak, hogy mily nagy a szabadságunk: úgy ellenségeink minden támadása indokolt és bennünket kigunyolhatnak, mert szabadságunkkal élni nem tudunk.

A Vortánzert, Sopron városát és azokat a törvényhatóságokat, a melyek neki bengrottak, eléggé elítélni nem lehet. A klotúrt javasolhatta volna a kormány, a kormánypárt, egyének, vagy bárki, de magyar törvényhatóságnak kérnie nem lett volna szabad a szájkosarat. Tiltja ezt a mult, melyben élet-halál harcot vívtunk törvényes igazainkért, melyben erősen állottunk szemben minden kísérellettel. Ilyen feliratot meggyártani szolgálalkúság, melynek mentsége egyáltalában nem lehet.

Kétségtelen, sőt könnyen be is bizonyítható, hogy a méltóságos főispánok

sokat egymásnak; de mindenik egyenlő erővel fogta azt fel, mert mindkettő egyenlően bátor, egyformán jó lovas és vívó volt. Végre a muszlimán egy hatalmas csapással ketté törte a Gáspár János kardját. Vitézsünetet vesse hitte mindenki. A magyar őrséget megdöbbsent, a török katonák arcán ördögi vigyorgás terült el, de Gáspár nem vesztette el lélekjelenlétét. Vadul rontott neki a töröknek s azt puszta kézzel torkon ragadva, nagy erővel lerántotta a lóról. A földön hemperogve, folytatták tovább a küzdelmet, rugták a port és hasogatták a földet sarkantyúikkal. Az óriási erejű török már-már magára teperte Gáspárt, a midőn es végső erejét összeszedve, halként siklott ki a diadalittas török kezei közül, s handzsárját kifacsarva kezéből, azt ellenfele szívébe döfte. A török óriás holtan rogyott össze, s kiömlő vére megpecsételte halálát s a magyar huszárok vitézségét.

Midőn e vitéz tett II-ik József császár tudomására jutott, látni akarta azt a huszárt, a ki azt a csodát elkövette, maga elé vezettetette a bátor Gáspár Jánost és 24 drb aranyat adott neki jutalmul. Azonkívül az általa alapított arany vitézségi érmet saját kezűleg tűste mellére. Gáspár volt az első a hadseregben, a ki e kitüntetést megkapta.

Bámulva hallgattuk a nagybácsi elbeszélését, s nem tágitottunk addig, a mig ígéretet nem tett, hogy legközelebb ismét mesélni fog.

főzőkonyhájáról kerülnek ki ezeknek a feliratoknak a tervei, ők pedig felülről kapják a bizalmas rendeleteket. De ha már mindenre rá hagyják venni magukat a bizottsági gyűlések, meg kellett volna szünnie minden pártkérdésnek, minden szolgaságnak, minden meghunyászkodásnak, midőn a szólásszabadság jogáról van szó.

Erős fegyvere lesz ez a famózus felirat a közgazgatási államosítás híveinek, akik a municipalisták szemébe vágthatják, hogy megszűnt a törvényhatóságok alkotmány-biztosítéki jellege és szerepe. Természetesen hasonló eljárások után a törvényhatóságok iránt való rajongó vonzódás csökkenni fog és védelmük lelkesedése alább fog szállani.

Ámbár a mi törvényhatóságainkra, — Baranyamegyét és Pécs városát értjük — teljes erejével ránehezedett a hivatalos hatalom, mégis reméljük, hogy akadnak majd férfiak, a kik fel merik emelni tiltakozó szavukat, midőn a soproni körirat tárgyalatni fog a zöld asztaloknál és ezt a legújabb hadjáratot oly férfias bátorsággal verik vissza, hogy a hivatalosan ápoltt korrupció meghököl és még tudomásul sem fogják venni.

Megyei közgyűlés.

Baranyavármegye f. hó 13 án délelőtt 10 órakor tartja évnegyedes tavaszi közgyűlését a következő tárgysorozat mellett:

Alispáni évnegyedes jelentés. Kijelölt bizottság megalakítása. Az üresedésben levő egy árvaszéki ülnöki állásnak választás útján való betöltése. Az előbbi pont alatt kitűzött választásfolytán esetleg megüresedő állások betöltése. Belügyminiszter leirata az adófelzárólamlási bizottság elnökének és helyettes elnökének kinevezése tárgyában, pénzügyminiszter rendelete az 1896—1898. évekre alakítandó adófelzárólamlási bizottságba egy rendes és egy póttag választása tárgyában, Kereske-deleműgyi miniszter leirata az 1890: I. t. c. némely büntető határozatainak a községi közlekedési és a községi kőutakra vonatkozó módosításáról alkotott szabályrendelet jóváhagyása tárgyában, belügyminiszternek főispán útján közölt leirata a magyar állam ezer éves fenállásának emlékére tartandó ünnepélyes közgyűlés napjának és programjának megállapítása tárgyában. Az állandó népnevelési bizottságban megüresedett egy tagsági helynek betöltése. A községi közlekedési (vicinális) kőutak egyes vonalainak megállapítása tárgyában. A házi pénztár 1895. évi számadása. A gyámpénztár 1895. évi mérlege. Gyámpénztári tartalékalap, árvaházi alap, tisztii nyugdíjalap, törzstőke és házipénztári tartalékalap, betegápolási alap, megyei kórházalap, mezőgazdasági alap, inaségesalap, ebadóalap, erdőgazdálkodási alap, állategészségügyi alap, lötenyésztési alap, baranyai csatornaalap, eugenfalvai parterődtitési alap, herceg Schaumburg Lippe féle jutalomdíjalap, tanítói jutalomdíjalap, ipariakolai alap, nemesi pénztár 1895. és 1896. év I. negyedéről szóló számadásai. Belügyminiszter leirata a bábaképső tanfolyamhoz való hozzájárulás iránt hozott határozat jóváhagyásának megtagadása tárgyában. Dóry István közig. igazgatónak kérvénye jutalomért. Kálmán Károly szegsárdi tanítónak folyamodványa „Magyarország ezeréves ünnepe“ című munkájának megrendeléseért. A mezőgazdasági alap 1896. évi költségvetési előirányzata. Schäffer János és neje geresdi lakosok után fölmerült 18 frt 83 kr. gyámpénztári hiánynak

— és Staub Kristóf és neje vókányi lakosok után fölmerült 662 frt 50 kr. gyptári hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő fedezése tárgyában tett árvaszéki jelentések. Császa községnek a budapesti köszénbánya és téglagyár részvénytársasággal ásványász-kutatás és kiaknázás céljából kötött bérszerződése. Köröm Mihály siklósi lakosnak a siklósi helyettes-bíró választása ellen benyújtott felebbezése. Siklós községnek regalekártalanítási kötvényéből 120.100 frtnak forgalomképes kötvényre leendő kicserélése tárgyában hozott határozata. Mohács nagyközség és a mohácsi róm. kath. hitközség között az ó és új temető tulajdonjogára nézve létrejött egyezség. Baán székhelyi rendszerezett közegészségi kör községeinek a körorvosi javadalmazás javítása és a látogatási díjak megállapítása tárgyában hozott határozata. Kern Antal és tsai szabari lakosoknak Szabar község által Reisz Boldizsár volt községi bíró részére megszavazott jutalomdíj ellen benyújtott felebbezése. Tauberger Ferenc volt vm. utkaparó kegydíj iránti kérvénye. Magyar-Egység község lakosaira tüzifecskendő ára és perkoltségek fejében kivetett pótdó törlése iránti kérvény. Kökény község tulajdonát képező korcsmaháznak szabad kézből történt bérbeadása tárgyában hozott határozata. Harkány község regalekártalanítási kötvények beváltása tárgyában hozott határozata.

Birján község kérvénye gyámpénztári tartalékalap irányában fenálló 1162 frt 96 kr. tartozásának elengedése iránt. Terehegy község vadászati jogának szabad kézből történt bérbeadása tárgyában hozott képviselőtestületi határozat. Garai János és tarsai Duna-Szekcsői lakosok felebbezése a folyó évben megtartott községi tisztújítás ellen. Somogy község 1894. évi birói számadása. Nagy-Hajmás községnek pénztárosi állás rendezése tárgyában hozott határozata. Monostor községnek behajthatatlan követelések leírása tárgyában hozott határozata. Bágota község 1889-ik évi számadása. Kreling Jánosné árvatári tartozása után fedezetlenül maradt hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő megtérítése. Beczefa községnek regalekártalanítási kötvénye beváltása tárgyában hozott határozata. Keszű községnek téves telekkönyvezés kiigazítása tárgyában hozott határozata. Varga István és tarsai bűdösfai lakosoknak a községi bíró választása ellen benyújtott felebbezése. Mohács község és a pécsi kir. államépítészeti hivatal között kötött egyezség tárgyában hozott képv. test. határozat. Beremend községnek pásztorház építése tárgyában hozott határozata. Csúza és Sepse községeknek a községek belterületén kívül lakók és lakások rendezése tárgyában alkotott szabályrendelete. Baán községnek a helyettes bíró és esküttek díjazása tárgyában hozott határozata. Baán községnek községi pénztárosi állás szervezése tárgyában hozott határozata. Csúza és Sepse községeknek egy körjegyzőségi kézbesítői és végrehajtói állás szervezése tárgyában hozott határozata. Viszló községnek jegyzői lak építése tárgyában hozott határozata. A mánfai körjegyzőségbeli 7 községnek 1896. évi pótköltségvetési előirányzata. Csúza és Sepse községeknek 1896. évi költségvetési előirányzatai. Hásságy községnek 1896. évi pótköltségvetési előirányzata. Gerdesits Bartol birjáni lakos után fölmerült 17 frt 21 kr. hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő megtérítése. Feked község képviselőtestületének a község tulajdonát képező kisorolt 300 frtos regalekártalanítási kötvény értékének hovatfordítása tárgyában hozott határozata. Maiss községnek a mező-örök javadalmazására vonatkozó 1896. évi pótköltségvetési előirányzata. Deli Ádám siklósi lakos után fölmerült 66 frt 74 kr. — Schneider Ferenc és neje Eckhardt Margit monostori lakosok után fölmerült 58 frt 57 kr. — Markovics Szimó monyoródi lakos után

fölmerült 50 frt 33 kr. — Treschler Terézia püspök-szent-erzsébeti lakos után fölmerült 20 frt 95 kr. és — Speidl Ádám szajki lakos után fölmerült 54 frt 95 kr. hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő megtérítése. Hosszúhetény község képviselőtestületének Hahn Manó terhére kivetett 105 frt 13 kr. italadó-hátraléknak behajthatatlanság címén való leírása tárgyában hozott határozata. Keő községnek a községi előfogati szolgálmány megváltására vonatkozó 1896. évi pótköltségvetési előirányzata. Megyei árvaszékek a magocsi — és a mohácsi önálló árvatárak megvizsgálása alkalmával a vizsgálatot teljesített küldöttség részéről felmerült költségeknek az illető községi árvatárak tart. alapjából leendő kifizetése tárgyában tett előterj. Hosszúhetény község képviselőtestületének behajthatatlan községi adótartozások leírása tárgyában hozott határozata az 1895. évi 1072. számú közgyűlési határozatra. Nagy-Csány, Oszró, Zaláta, Sósvertike és Piskó községek képviselőtestületeinek regalekárta lanitási kötvényeik beváltása folytán nyerendő s vasuti törzsrészevényekbe fektetni határozott tőke-értéknek a községi törzsvagyongba leendő mikénti visszapótlása tárgyában hozott határozatai. Mohács nagyközségnek Mohácsi-szigeti védgát számadása 1893. és 1894. évről Mohács-Kölkedi védgát számadása 1893. és 1894. évről, s gőzkomp számadása 1894. évről. Szt.-lőrinci járásból egy, a pécsi járásból hat, a szent-lőrinci járásból 22 községnek 1895. évre szerkesztett, számvevőileg felülvizsgált birói számadásai. A mohácsi járásból egy, a pécsi járásból: három, a péceváradi járásból: két, a szent-lőrinci járásból 13 községnek számvevőileg átvizsgált 1895. évi szegény-pénztári számadásai. Igazoló választmány jelentése a megüresedett biz. tagsági helyekre nézve megejtett pótválasztásokról. Számonkérő szék jegyzőkönyve. Alispán jelentése az adókiadó és adófelszólamlási bizottságokba szaktagok választása iránt. Ugyanannak jelentése a községi (küzdülő) közutak tárgyában. Ugyanannak jelentése a járási főszolgabírák 1895. évi naplószámadásairól. M. t. főorvos jelentése Müller Margit férj. Beckmann Menyhértné és Kovácsics Bartolovics Katalin szülésznői oklevelének, ugy Dr. Bors Lajos orvostudori oklevelének kihirdetése tárgyában, Abauj-Torna vármegye közönségének megkereső levele az 1890: 1. t. cz. 69. §-ának módosítása iránt a képviselőházhoz intézett feliratának támogatása tárgyában. Győr vármegye megkereső levele az adómentes záloglevelek kibocsátására jogosult pénzügyintézetek tartalékalapját egymillió ötszáz ezer forintban megállapító 1889. évi 30. t. c. 10. §-ának módosítása iránt a képviselőházhoz intézett feliratának támogatása végett. Csongrád megye megkereső levele a millennium emlékeztetere a közállapotokat 1895. évben feltüntető monografia készíttetése végett. Vas vármegye törvényhatóságának megkeresése a szegény betegek részére kiszolgáltatandó gyógyszereknek a községek részéről leendő fedezése tárgyában kelt rendeletének hatályon kívül helyezése tárgyában a nmélt. m. kir. belügyminiszteriumhoz intézett feliratának támogatása iránt. Zalavármegye és Trencsén vármegye átirata ugyanazon tárgyban. Sopron szab. kir. város átirata az országgyűlési képviselőházhoz a szólásszabadsággal való visszaélés megakadályozása céljából intézett feliratának pártolása iránt. A Tiszafüred vidéki ezredéves ünnepre rendező bizottságnak kérelme az emelendő emléksoborra való adomány iránt. Bence Ignác volt m. volt irodahusár kérvénye segélyezés iránt. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 2.

Nagypéntekre.

A ki Virágvasárnapján hosszának közt vonult be Jerussálembe, azt ma sirba tessik, miután megcsufolták, kizsolták, két lator közt keresztire fessítették s meghalt, ez utolsó szóval ajkán: beteljesedett!

A régi emlékek megújodnak, a harangok azonban elnémulnak ezen a gyászos napon, mely előtt öt nappal diadalmasan fogadta Jerussálem a megfeszített istenembert. És a diadalmenetét képezték halavány arcú asszonyok, kiknek szemeiben ott ragyog a rajongás tüze, nádszál karcsu leányok, kik szinte az utca poráig lehajjták gyöngye arccukat, hosszú burnuszaiukban kelet szakállas férfiak, a gunyosok kétkedés annak az üzletiesen rideg arcán, a csodák iránti áhitattal amaz, közöttük hófehér ruhájában a fiatal férfi, jámbor öszvér hátán lépeget . . . Messziről jött, orvosként a népnek, igéiben a világosság, tetteiben soha nem látott csodái, miket mindjárt meg is szentesített szive önzetlen, mindenek iránt egyformán nyilvánuló, jóságával . . .

Virágokat hullajtottak lábai elé, illatos virágokat utjára. Fehér liliumot szakasztott ez, a gyümölcsfák megáldott virágát legdrágábbját tépte, hozta eleibe amaz . . .

A pálmák dus lombjait is mind letarolták. Mintha csak virágos ágyak közepén lépdelt volna a fehér ruhájú, magas márványhomlokú fiatal, mintha csak mind neki nyitott volna a jácintus-völgy rózsája, olyanok az utcák Jerussálembe, amerre csak elvonul . . .

— Hozsánna! Üdv te néked Messiás! Üdv, dicsőség a te utaidon mi királyunk! kiáltják a rajongás dicshymnusát elé, miközben a templomok homályos, hűvös boltzatai alatt már elvesztéséről tanakodnak az irástudók, a nép atyjái papistüvegeikben, gyűlöletből égő sziveikkel . . .

A halavány ifjú pedig, kit is nevezének akkoron Jézusnak, a prófétának, zsidóország királyának, lassan léptet jámbor öszvére hátán, kék szemével odatekint a szívekbe, a libanoni hóvizénél tisztább az arca, virágokat érint minden lépése, pálmákkal takargatják előtte az utca minden porát.

— Hozsánna, hozsánna! kiáltják Jerussálem szüzei s asszonyai, a mikor a templomokban már sugnak-búgnak a Golgotha keresztének ácsolói . . .

És a megváltó virágok között halad — mosolygó arccal — a biztos kinszenvedések, bizonyos halála felé, mert kék szemével belát a szívekbe, mert a selymes fűrtü feje felett elrepülő fehér galamb már megsugta neki a jövőt, hogy vére hullni fog, virágkoszorú lehervadnak, csak a tövis koszorú lesz majd örök megszentelt homlokán, a mint az van ma nagypénteken.

Napirend 1896. április 3-án.

Naptár. péntek, április 3. — Róm. kath. Nagypéntek. — Prot.: Nagy péntek. — Görög-kel (márc. 21.) Nagypéntek — Zsidó: Nisan 20. — Nap kél 6 óra 29 perckor. — nyugszik 7 óra 29 perckor. — Hold kél 10 óra 31 perckor este; nyugszik 2 óra 52 perckor délután

Időjárás: hőmérséklet 5 Cels. fok meleg, légnymás 2745. Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkint csapadék, hűvös és szeles idő várható.

Nagyheti ájtatosság a székesegyházban d. e. 9 órakor csönkamise; d. u. 4 órakor lamentációk a székesegyházi énekhar közreműködésével. Szentség kitétel az Ur koporsójánál.

— (Április.) Az a szerencsétlen hónap, melyet ösödök óta bolondnak híreszteltek az emberek, ime már két nap óta itt van fejtünk felett. S hogy milyen szeszélyes időjárást kerit majd a nyakunkba, azt még

Falb se tudná megmondani. Miért lenne különben bolond az április, ha szeszélyes csinyjeivel tul nem járna az időjósok eszén? S a legutóbbi napok időjárása különben sem nagyon bátoríthatja az embert időjósásra. Néhány nappal eselőtt még issadt homlokukat törülgették az emberek és másnapra megeredt az eső. Nappal és éjjel borult volt és a nedvesség miatt a legtöbb helyen ismét tüzet raktak a kályhákba, estőre toát fősték, csakugy, mint késő ősszel, tél közeledtével és mind többen voltak azok a szánandó halandók, akik nátha, meghülés, influenza miatt panasszkodtak. Amikor elállt az eső, akkor hideg szél kerekedett és elővarásoolta ismét a télkabátokat, melyek már örültek a nyári pihenőnek. Hát ki tudná ezek után megmondani, hogy mit hoz ránk az április? Az bizonyos, hogy valami nagy bizalommal senkisémet viseltetik e rossz hírű hónap iránt. Megszokta már mindenki, hogy ebben a hónapban a legszeszélyesebb az időjárás és talán azért, mert ez a hónap bolonddá teszi az embereket, ezért járja világszerte az áprilisi tréfa? Az iskolás gyerekektől kezdve, egészen a komoly bürokratákig, mindenki kieszel valami áprilisi tréfát és április első napján rendkívül bizalmatlanok egymás irányában az emberek. Ellenséget sejt egyik a másikban, ravasz felültetőd, aki a régi szokásnak hódolva, bolondját akarja járatni embertársaival. A legfurfangosabb terveket eszelik ki ezen a napon és sokan napokig nem mernek barátaik előtt mutatkozni csufos felsülésük miatt. Április, bolondos április, te átmenet az igazi, a már sőd tavaasba! Hányan kértek tegnap a gyerekek közül a te tiszteletedre a boltban fehér szurkot és a felültetők látván ravasságuk eredményét, milyen örömmel zengték kórusban: „Április bolondja, lessakadt a gerenda!”

— (Szabadkőművesek Pécsen.)

Előre is kijelentjük, hogy ezek a szabadkőművesek semmiféle szimbolikus nagypáholy-nak nem tagjai, hanem a helyett olyan fiatal mákvirágok, a kik szabadkőműves mivoltukért páholy helyett elpáholást érdemelnek. A Mária-utcában épülő iskolánál már vagy egy hét óta tapasztalták ugyanis mostanában a kőművesek, hogy ugy ott, mint a szemközti háson naponkint eszközölt cirkada és egyéb ékitemények másnap reggelre rendesen össze vannak karcolva, befekete-kretázva és letördelve. Ez természetesen nemcsak bossúságot, de kárt és idővesztést is okozott az építőknak s végre is feljelentették az esetet a rendőrségnél. Az éjjel astán rendőreink rajtakapták a faltördelő szabadkőműveseket, a kik képromboló Jusztinián császár példájára hadat üzentek az ékiteményeknek és cifraságoknak s épen akkor csipték el őket a rendőrök most is, mikor a falak ékiteményeit a késő este homályában tördelni kezdték. A két szabadkőműves két inasgyerek, Kleiser Ádám és Schmidt Emil, a kik másoló és szobafestő mesterségük helyett erre a furcsa passzióra adták a fejüket. Különben, hogy milyen két megrögzött rossz subanc lehet a két jómadár, azt legjobban bizonyítja az, hogy épen tegnap délután jelentette fel őket a mestertük a rendőrségnél azért, hogy 5 db.

üres szódásüveget, a mit vissza kellett volna nekik a szódagyárba vinniök, csupa passzióból összetördöttek az utcakövezeten. Most a rendőrség gondjai alatt van a két szabadkőműves subano s a bíróság elé fognak kerülni méltó büntetésük elnyerése végett.

— **(Elveszett ékszerek.)** Tegnap este egy kis kézi kosarat vesztett el valaki, a melyben egy női óra rövid láncsal, két karperec, egyik barna, másik sárga aranyozott, két fejdísz és többféle apróság, zsuzsuk voltak. A becsületes megtaláló, illő jutalom fejében adja át az elveszett tárgyakat a rendőrségnek.

— **(Gátvédelmi bizottság választása Mohácson.)** A földművelésügyi m. kir. miniszterium által immár jóváhagyott Margita-Mohács szigeti gátvédelmi szabályzat 13. § a értelmében, a kik a mohácsi határban szigeti birtokosok, kedden választották meg a héttagú bizottságot és az árvédelmi munkálatoknak műszaki vezetése céljából alkalmazandó mérnököt. Dacára, hogy a választási határidőt kitzűző főszolgabírói rendelet már febr. 8 án van keltezve, azért Mohácson arról nem tudott az érdekelt kisbirtokosság semmit. A nagybirtokosok hétfőn délután a városházán bizalmas értekezletet rögtönöztek, megállapodván a megválasztandók személyeinben. Kedden délelőtt 9 órakor a kisbirtokosok közül számosan megjelentek a városházán és mivel az idő rövidsége miatt nem szervezkedhettek a választáshoz, Kész Pál szigeti birtokos úgy a maga, mint pedig számos birtokos társai nevében óvását jelentette be a választási eljárás ellen azért, mert a választási határidő csak március hó 29-én hozatott az érdekelt szigeti birtokosoknak tudomására s így rövid volt az idő arra nézve, hogy a kisbirtokosok szervezkedhessenek; az erkölcsi testületek részéről a választáshoz szükséges meghatalmazásokat megszerezhessék. A választás eredményének kihirdetése után Kész Pálnak fenti óvását jegyzőkönyvbe vették. Kész Pálnak ezen kijelentése után már előre látható volt, hogy a nagybirtokosok által megállapított névsor fog keresztülmenni, a minek egyébként a kisbirtokosság aligha fogja kárát vallani, lévén a nagybirtokosságnak az érdeke ugyanaz, mint a kisbirtokosé: „Csak a szigetbe be ne jusson a Duna vize.“ Hozzá még az, hogy a bizottsági tagsági tiszteletbeli vagyis ingyenes, csupán a mérnöknek szavaznak meg némi tiszteletdíjat. Asután meg a szabályzat értelmében ugyanis minden évben, tehát ha ezt a választást megerősítik is, még az idén decemberben less az új választás. Addigra szervezkedjenek a kisbirtokosok, akkor mint egy test jelenhetnek meg a választáson. A mostani választásnál 8640 kat. hold és 536 öl birtokosa szavazott le, többnyire a nagybirtokosok, összesen 29 szavazólapon. Megválasztottak egyhangulag: D u l á n s z k y Adolf, püsp. jószágkormányosó, S t á j e v i t s János, N é m e t Lipót, W e i s Lajos, V i s y Lajos, nagybirtokosok; K á l m á n Péter, K á l m á n i t s András kisbirtokosok. Esentul többé nem a városi előjáróság intézkedik az árvédelem ügyben, hanem a most választott bizottság.

— **(A kik nem járnak gyalog.)** Aszalós Ferenc és Grebenizsán József az éjszaka a kelleténél jobban bekvaterkáltak egyik kocsmában, s mikor hazafelé indultak, feltámadt bennük a büszkeség, hogy ők egy lépést se mennek gyalog. S nem is mentek, hanem ott az utcán a legstoikusabb nyugalommal lefeküdtek és várták, mikor jön arra valami fiakkeres, a ki felvegye őket. Fiakkeres azonban nem jött, hanem helyette megérkezett a rendőrőrzárát s a két földönfekvő részegét meglátva, talpra akarták őket állítani. Azok azonban ragaszkodtak az elhatározásukhoz, hogy egy tapodtat se mennek gyalog és nem is mentek. Mit volt mit tenni, a rendőrök közül egy szépen bement a városházára és onnan kirukkolván két hordágygyal, arra feltették a két atyafit és szépen bevitték őket a kórházba. Így hát csakugyan nem mentek gyalog ő kegyelmeik; csak hogy a hordágyon nem haza, hanem oda jutottak, a hol alapos kura alá kell venni az ilyen időleges kolerásokat s kijózanítani őket a pálinkától. A mi a két atyafival is megtörtént s ma délben már józan fővel s gyalogszerrel jöttek ki a kórházból.

— **(Halálozás.)** Csáfordi és pottyondi P o t t y o n d i Elek, nyug. gazdaszt 63 éves korában, tegnap elhunyt. Temetése ma délután 4 órakor volt a budai külvárosi közsirkertben.

— **(Nem tud otthon meghalni.)** G a z d a Vincének hívják azt a szerencsétlen, nyomorban tengődő öreg embert, a ki nek szomorú állapotáról jelentést tettek tegnap délután a rendőrségnél. A kik vele egy udvarban laknak, a szomszédai szánták megvégtére az öreg, beteges embert s nem nézhetvén nyomasztó sorsát, kérték a hatóság közbelépését, hogy az öreget vitesse el hazulról, abból a kis, nyomoruságos kamarából, a melyben egy szalmavackon étlen-szomjan, túrve hideget és nyavalyát, fekszik már régóta s nem tud csak meghalni sem otthon, mert a felesége ha mellette van, mindig részeg a pálinkától és a szegény öreggel mindenképen bánik, csak úgy nem, a hogy egy, féllábával ugyanis a számban levő emberrel kellene hitvestársának bánni. A rendőrfőkapitány ki is küldte a tiszti orvost és rendőrbiztost, a kik az öreget megvizsgálván, azt a legnyomoruságosabb helyzetben találták. Felesége akkor nem volt otthon s úgy kellett valamelyik pálinkásboltból előkeresni, mikor az urát hordágyon elszállították a városi köz-kórházba. Ott legalább ápolják és türethetővé tessék számára azt a rövid időt, a mi még életéből hátra van s a minek végén majd a halál eljön a szegény emberért, ki nem tudott otthon meghalni!

— **(Bolyongó örült.)** Sárbogárd község határában a napokban egy öreg, 60 év körüli, ősz, rongyokba burkolózott emberre akadtak a mezőőrök, a kiknek kérdéseire az öreg érthetetlen, összefüggés nélküli feleleteket adott, majd pedig el akart előlük menekülni. Az örök azonban, látván, hogy örülttel van dolguk, nem engedték s szép szóval lassankint rávették, hogy menjen velük a községbe s ott a községében felügyelet alá

került. A szegény, elaggott ember elmezavarában persze miről sem tud felvilágosítást adni; nevét sem akarja megmondani, lakhelyét vagy hozzátartozóit pedig sohasem emlegeti. Ugy látszik, agyrémek üldözik, mert mindig futni akar és ki a pusztára, a szabadba vágyódik. Bizonyára ezért szokhatott meg valahonnan s e sok bolyongás már meg is viselte szegényt, a ki különben nagy, magas, erős testalkatu, egészen őszbecsavarodott hajú ember s különös ismertető jele, hogy homlokán egy nagy szemölcs van.

— **(Kiállítók figyelmébe.)** A pécskerületi kiállítási bizottságnak tudomására jutván, hogy a kiállítási tárgyak felvétele némely vasuti állomásokon nehézségekbe ütközik, ezek elhárítása céljából a következőket tartja szükségesnek a kiállítók figyelmébe ajánlani: A kiállításra szállítandó küldemények az „1896. évi országos kiállítás igazgatóságának Budapest kiállítási állomás“ra címezve, rendszeres tularlevelekkel, utirány előírása nélkül, az élőállatok pedig „a földművelésügyi m. kir. miniszterium 1896-iki kiállítási irodájának“ címe alatt Rákos-rendező pályaudvarra adandók fel. Az élőállatok szállítmányhoz igazolvány csatolandó. A kiállítási tárgyak csak bérmentve adhatók fel s utánvétellel, szállítási érdekbiztosítással nem terhelhetők. A ládák fedele csavarozatokkal (srófokkal) zárandó le s úgy a fedél, mint a láda egyik oldala a kiállítóknak az igazgatóság által megküldött címlappal látandó el. Ezen címlap körül kis lécecskék szegezendők azon célból, hogy az kezelés közben olvashatlanná ne válják. A szállítási díj Pécsről 100 klgként gyorsárúkért 99 kr, teherárúkért fuvarlevelenként 10,000 klgknál csekélyebb súlyu mennyiség feladása esetén 72 és fél kr, fuvarlevelenként és kocsinként legalább 10,000 klg. mennyiségért való díj-fizetés esetén 38 kr.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tegnap elseje volt, a mikor hivatalbelieknél a gázi dícső napja vagy. G a z d a g János kir. ítélőtáblai szolga is megkapta havi gázsiját annak rendi és módja szerint, persze az más lapra tartozik, hogy ma reggel azt a nótát dalolhatta, hogy aszondja:

„Ha benyulok piros lajbm zsebébe,
Jaj be kevés ötforintos van benne!“

Nem volt biz abban egy megveszegetett ujveretű Wekerle-hatos sem, mert mind lezaladt az elmúlt éjjel a gégeje csapján. Ma reggel aztán, midőn türes szobbel, tele fővel hazament, kukli-prédikációval fogadta élete párja. Gazdag uram pedig kapta magát, alaposan helybenhagyta a menyecskét, ő pedig elment ujólag valamelyik bormérő helyiségbe, a hol adnak a jövő havi gázi kontójára. Ez alatt az asszony egy jókora kortyot nyelt egy üvegből, melyben sósavat szoktak tartogatni a kőlépcsők takarításához. Szerencsére a veszedelmet idejekorán észrevették és az elkeseredett asszony azóta túl van minden bajon.

Művészet, irodalom.

○ Csobánc aljából. Ily címmel 10 eredeti magyar népdal jelent meg, énekhangra szongorakisérettel, újabban H u b e r Gyulától, ettől a talentumos zeneszerzőtől, kinek eredeti, népies, magyar samatu dalszerzeményei a Dunántulról eljutottak már az ország leg-

távolabbi vidékeire is. A 10 népdal a következő: Valahányszor a Balaton . . . ; Balatonon zug a vihar; Nincs halottam; Titkon száll a gyöngyharom; Lopva jár az esti szellő, melynek szövegét Maroshalmi Gyula álnév alatt Matkovits Gyula írta. Továbbá: Hosszu az éj; Páros madár; Csillagtalan, sötét az ég; Sir a nóta s ezek szövege szendrői Holozsnyay Cirill költői tollából származik. Végül: „A rózsafa a nagy égre“ című, melyet (Jeszenszky Danó, budapesti kir. közjegyző) ez az ősz, veterán, de ifju lelkű és fiatal kedvű poéta írt. A 20 népdal dallama minden ízében népies és magyaros zamatu úgy, hogy Huber Gyula ez új nótái is csakhamar átmennek a közhasználatba, a nép ajkára, mint eddig már igen sok nótája. Kedveségénél fogva ideiglatjuk a nóták közül Temérdek versét:

A rózsafa a nagy égre
Az első lányt arra kérte:
Oltsa be a zöldleveles fáját.
Hajtsa rája szép piros orcáját.

Arcát a lány ráhajtotta,
Mig megfogant, ott tartotta,
És kivirult a rózsafa ága:
Igy nyílt ki a szerelem virága!

A dalfüzetet kemenesaljai Lőke Istvánné urnőnek ajánlja a szerző. Ára 1 frt 50 kr; kapható szerzőnél, Káptalan-Tóthiban (u. p. Gulács, Zalamegye) valamint megrendelhető a helybeli könyv és zeneműkereskedők útján is.

Tanügy.

(Az iskolai év vége. A millenniumi évben a tanév vége is millenniumi lesz, vagyis tekintettel a millenniumra, teljes egy hónappal előbb érkezik most meg, mint máskor. A vallás és közoktatásügyi miniszter ugyanis elrendelte, hogy az iskolákban úgy Budapesten, mint a vidéken a tanévet bezáró vizsgálatok május hó 31-ig megtartandók, mert a millenniumi tornaversenyek idejében ugyanis megakadna a tanítás a szülők jó része is júniusban megy a kiállításra, természetesen tanuló gyermekeiket is magukkal vive. Hanem azért a gyengébb tanulóknak nem kell attól félni, hogy mikép készülnek el május 31-ig a vizsgálatokra; mert ezek júniusban külön vizsgára fognak bocsájtani. A bizonyítványokat szintén csak júniusban osztják ki, mert a tanulóknak a közbeeső millenniumi iskolai ünnepeken részt kell venniök.

(A millennium emlékei. Wlassics Gyula kultuszminiszter a napokban intézkedett, hogy a millenniumhoz fűzött középiskolai alapítások külön ünnepélyekkel örökökittessenek meg. Ezek közt van: a szegszárdi állami főgimnázium alapítása és alapkövetelményének ünnepe és a kaposvári állami főgimnázium új épületének alapkövetelménye.

Közgazdaság.

□ Gazdasági Néplap. A Baranyavármegyei gazdasági egyesület hivatalos lapjának, a Gazdasági Néplapnak husz éves történetét összeállította Liebbald Béni szerkesztő. A lap valamint maga a gazdasági egyesület is. Nádossy István és Nádossy Kálmán szentlőrinci uradalmi bérlőknek köszöni létrejöttét, a kik 1872-ben a vármegyei gazdasági egyesületet megalapították s 1875-ben október 1-én megindították a Gazdasági Néplapot is Taiza Mihály nyomtatásában és Liebbald Béni szerkesztésében. Alig kezdett azonban a lap egy kissé ismertebbé lenni, midőn azon lesújtó csapás érte, hogy 1876. május elsején Nádossy István megdöbbentő hirtelen elhalálozott. Egyesület és a lap benne létrehozójukat veszítették. Nádossy Kálmánban (a boldogult testvéröccsében) ismét oly férfit nyert, ki úgy az egyesület ügyeit, valamint a lap érdekeit is melegen szíven hordozva, a megkezdett munkát lelke teljes hevével tovább folytatta s később mint elnök, magát az egyesületet is fokról-fokra viragzóbbá tette. Áldásos működése 1892-ig tartott, a midőn is magán jellegű és családi ügyei következtében a megye területéről elköltözvén, az egyesület elnökségéről is lemondani kénytelen volt. A közbizalom ekkor az általán kitűnő gazda — Ótocska Géza — gyulapuzsai nagybérlő felé irányult, ki is az elnökséget elfogadván, az egyesület ügyeit azóta ritka tapintatossággal s avatott kezekkel vezeti. S miután benne a lap meleg pártfogót és hathatós támaszt nyert, jövőjét és további fennállását biztosítottak találja. Mint érdekes adat szerepel azon körülmény is, hogy a vidéki gazdasági lapok között a „Gazdasági Néplap“ legidősebb s tartalmáról a

NYOLCADIK FEJEZET.

Hát erre az időpontra Dömeházi Saulnak az a feltűnő, titokzatos megváltozása, a miről Fejes Bertalan értesítette a régi diákkori gazdaasszonyukat, özvegy Nagypál Péternét.

Ez a változás első sorban is Vas Arankát érintette kellemetlenül.

Tudja isten, mit érzett Saul iránt. Nem merte érzelmének a „szerelem“ nevet adni; pedig hiszen az ébredő szerelem szikrája volt az, a mi szívében csak a lángralobbantást várta. Az a régi ismeretség folytán szoros barátsággá erősödött vonzalom, mely az ifjunak köte, alapját képezte a szerelemnek, a melynek szikrája Saul egyetlen pillantására, egyetlen szavára lángra lobbant volna.

S most egyszerre csak e helyett a várva várt pillantás, epedve lesett szó helyett elidegenedést tapasztalt az ő szeretett, tisztelt, becsült jóbarátján, a kire nemcsak büszke volt, de a kit egyedül becsült sok férfi ismerőse között.

Mint mikor a nyilni kezdő fésző rózsabimbót a napsugár melege helyett a fagy dermedt hidege éri: úgy érezte magát a leány, hogy tapasztalatára jutott ennek a váratlan körülménynek.

Egyszerre elhagyja az, a kit szeretni becsülni tanult; s kényszeríti, hogy megismerje igazi valójában, a mely való állhatatlan s lelki vakossággal van megverve,

Künt pedig az éjszakában Pankotai Évi, belekapaszkodva a Saul karjába, hozzásimulva, mint a félős, ijedős gyermek az apjához, úgy megy szóltanul, csendesen. a merre a fiatal ember vezeti.

Csak nagysokára szólal meg:

— Istenem, mit gondol most ön rólam, Dömeházi ur?!

Saulnak belső megelégedését, hogy megtalálta Pankotai Évit, hogy megtalálta olyan tisztán, olyan szep-lőtlenül, mint a hogy régen ismerte, csak növeli az igazán remegő hang, a hogy e kérdést kiejti a leány.

És szeretettel teljes, baráti hangon mondja neki:

— Hálát adok magamban a jó sorsnak, hogy nyomára vezetett magának, kis szökevény. A kit holnap reggel magam fogok levinni a szüleibes, hogy megörüljenek azok az ő elveszett, de megtalált leányuknak.

— Mit mond? kiáltott fel a leány és egyszerre kikapta a kezét a Saul karjából. Viessza akar vinni engemet abba az életbe, a melyiket gyűlölök, a melyik miatt elhagytam szüleimet?!

Dömeházi Saul szinte megijesztette ez a felkiáltás. De egyszeremind jól is esett neki, mert látta azt az erős akaratot, mely ennek a lánynak a sajátja, mely ugyan elfelejtett vele minden gyermeki hálát és kötelességet, de nem felejtette vele azt, a mi szívét régóta rabul ejtő: az élet nagysága iránti vágyát, azt az epedő kívánságot, hogy megismerje az élet fényét, pompáját, örömeit s ne legyen eltemetve érző szívével a pusztaságban.

És nyomban megvigasztalta a leányt.

— No, ne ijedjen meg, Évike, csak próbára akar-

Hirdetések.

8206. sz.

tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai tptár végrehajthatónak, Gyurka József és Pilisi József sepsei lakos végrehajtást szenvedők ellen 340 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén levő, Sepse községben fekvő, a sepsei 31. sz. tikkben felvett 34 frt 18 kr. szőlő-váltással terhelt 739. hrsz. ingatlanra 242 frt, ugyanott 438/3. hrsz. ingatlanra 24 frt 18 kr. váltság. terhelt — 250 frt kikiáltási árban, a sepsei 873 tkvben 24 frt 89 kr. terhelt 740 hrsz. ingatlanra az 1881. 60. t. cz. 156. §-a a pontja értelmében egészben tehát Gyurka Józsefet illető felére is 122 frt, ugyanott 102 frt 92 kr váltsággal terhelt 1015. hrsz. ingatlanra Gyurka Józsefet illető felére 123 frt — a sepsei 480 tkvbe foglalt 2412. hrsz. ingatlanok 258 frt, a sepsei 1463. tkvbe foglalt 105. hrsz. ingatlanra 264 frt, ugyanott 52 hrsz. ingatlanra 109. sz. házra 160 frt, a sepsei 984. tkvben foglalt 72 frt 97 krral v. t. 484. hrsz. ingatlanra Pilisi Józsefet 1/3 részben illető részére 63 frt 33 1/3 kr. — végül a sepsei 37 tkvbe foglalt 340 és 2263. hrsz. ingatlanra Pilisi Józsefet illető felére 131 frt 50 krrban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi április hó 23. napján d. e. 10 órakor Sepse község bíró lakásán

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 24 frt 20 krt, 25 frt, 12 frt 20 krt, 12 frt 30 krt, 25 frt 80 krt, 26 frt 40 krt, 16 frt, 6 frt 32 krt, 13 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbíróóság mint tkvi hatóságnál, 1896. évi december hó 13.

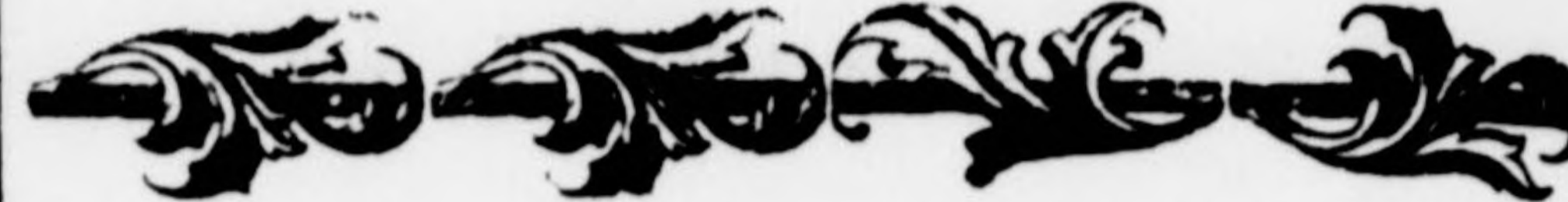
Maurer Frigyes
kir. albiró.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Április hó 2-án. —

Buza készáru	6.95—7.65
" tavassza	6.90—6.90
" őzre	7.14—7.97
Rozs	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukoricsa	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Káp. repce	24
Magy. aranyjárdék	122.—
" koronajárdék	98.75
Regulékötvény	100.10
Magy. nyereménysorsj.	154.50
Tiszassabályozási kölcs.	142.50
Oszt papírajárdék	100.50
" aranyjárdék	122.—
" koronajárdék	100.25
1864-iki sorsjegy	192.—
Magy. vörös kor. sorsj.	10.50
Osztrák " " "	18.50
Olasz " " "	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jóssiv-sorsjegy	2.40
Német márka	59.85

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAJZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

tam tenni, nem bánta-e meg a lépését. És gondolni csak jót gondolok kegyedről. Vagy nem azt kell-e gondolnom azok után, a mit az éjjel láttam, a mint ráismertem ott, abban a kávéházban?!

Évi hálásan emelte rá a szeméit e szavakra s ismét a karjába fogóznán, keserű hangon szólt.

— De hát mit csináljak most? Mit akar velem, hogy segít rajtam, Dömházi ur?!

As édes bisalom ismét ott csengett a hangjában; de kiérzett a félelem is, az aggodás a jövő iránt.

— Mindenek előtt elmegyünk szállodába, Évike. Ott szobát váltok a kegyed számára s aztán holnap, a mikor parancsolja felkeresem s meg fogjuk beszélni a jövőt.

— Istenem, milyen jó ön, Dömházi ur! Úgy, úgy; menjünk. S holnap aztán gondolkodni fogunk, hogy mit is tegyünk.

Már bent jártak a város közepén. Épen egy szálloda elé értek, a hová aztán be is tértek s pár perc múlva kedves, barátságos kis szobában ült egy széken Pankotai Évi s előtte állt, kezét bucsuzóul megszorítva, Dömházi Saul.

— Igy, Évike és most jó éjszakát! Aludjék nyugodtan . . .

— Óh, úgy fogok aludni. Mert tudom, hogy ön gondol rám, Dömházi ur. Tehát jó éjszakát. S holnap reggel, minél korábban csak jöjjön . . . jöjjön . . .

— Itt leszek már nyolc órakor. Az elég korán lesz. Majd fel fogom kopogtatni, ha talán még aludnék.

— Ah, menjen! Hát azt hiszi, hogy olyan nagyuras természetem van, hogy nyolc óráig aludjam?!

És mosolygott boldogan a leány s gyermeki bizalommal szoritotta meg a fiatal ember kezét, a mint as eltávozott.

A derült, csillagos nyári éjszakában még élettől pezsegték az utcák. Saul hol itt, hol ott, találkozott egy egy társasággal, a kik a színházakból vagy hangversenytermekből sétáltak, élénk csevegés közt, hazafelé. A csillagos nyári éjszakában szép asszonyok fiatal leányok bizalmasan simultak kísérdik oldala mellé és Saulnak oly jól esett arra gondolnia, hogy ime neki is van valakije, a ki szintén bizalmasan simult az elébb az oldalához. Bizalmasan és segítséget keresve; s ebben különbözik ezektől itt, kiknek a bizalom mellett nem annyira segítségre, mint szerelemre vágyik a forró, heves vérük az enyhe, csillagos nyári éjszakában.

Az oktagon-téren ismét találkozott valakikkel. Egy öreg, selyembe bársonyba öltözött asszony; egy gyászoló nő, meg egy fiatal leány kíséretében ment el mellette egy magas aszkéta-alaku, hosszú fekete taláros, borotvált arcú férfi, meg egy királynői termetű, karcsu hölgy, élénk beszélgetés között.

Annyira el voltak egymással foglalva, hogy észre sem vették őt, a ki pedig a kalapjához is nyult, hogy köszöntse. Mert megismerte, Hortense bárónét, a tanácsosnét és Vas Arankát. Azt a karcsu nőt sohasem látta életében; az aszkéta alaku férfit pedig nem akarja látni ezután.

És szinte örült, hogy nem vették észre.

Bérbe adandó.

a pécs baranyai központi takarékpénztár
„Bazár” épületében azonnal

1) egy 8 szoba és mel-
lékhelyiségből álló lakás.

2) egy 5 szoba és mel-
lékhelyiségből álló lakás.

3) egy 2 szoba, konyha
és kamarából álló lakás.

4) egy harmincz év óta
fennálló cukrász üzleti he-
lyiség, műhely és lakással.

(Ezen helyiségek más üzletre is használ-
hatók.)

Értekezhetni a Pécs baranyai
központi takarékpénztárnál.

Legujabb szenzációs találmány.

Felülmúlhatatlan! Bámulatos olesó! Egyetlen a maga nemében!

Uj! Egyszer és mindenkorra Uj!

Uj! elegendő ha vásárol két forintért egy
elpusztíthatatlan kitűnő és ujjonnan felta-
lált ca. kir. szabadalommal védett

Uj!

kézi mosógépet kararai márványból

„Hlavacsek szabadalma.”

Legjobb valamennyi közt! Az anyag keménysége folytán elpusztíthatatlan
és mindig sima. Találmányunk fölötté áll minden eddigi kézi mosó gépnek,
minthogy csakis finoman köszörtült és főképen kararai márványból készült, finom-
sága és simaságánál fogva a legtisztább, kifogástalan és gyorsabb mosás ére-
tik el, mint bármily más mosógép által. Megbizásoknak, darabonkinti 2 frtjávali
leggondosabb kivitelére, bármily mennyiségben ajánlja magát

tisztelettel

a ca. kir. kizár. szab. vállalat márvány-mosógépek készítésére, valamint szob-
rászati műtárgyak műterme

Hlavacsek V. és Fia Strakonitz-ban.

Ismét eladók és ügynökök magas jutalékban részeseznek.

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, József-körut 41. szám alatt.

Ajánlja: a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő garnituráit,
ipari czélokra alkalmas „Compound” lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

1896. évi augusztus 1-től Váczi-körut 32. és József-körut 41. sz. alatt.

A közelgő husvétii ünnepek alkalmából

ajánlom dúsan felszerelt

IMAKÖNYV RAKTÁRAMAT

a t. közönség b. figyelmébe.

Készleten vannak:

Papir, vászon, fél bőr, bőr, csont utánzat, valódi csont, elefánt-csont, bár-
sony, gyöngyház és sok másféle diszkötésekben.

Gyermek imakönyvek	20 krtól 1 frtig	Vezércsillag (Tárkányi)	3.— frttól 8.—
Uj rózsafűzér	50 " 3 "	Hajadonok őrangyala	" 2.50 " 8.—
Rózsakert	60 " 4 "	Albach szt. hangzatok	" 3.— " 8.—
Ájtatosság gyöngyei	80 " 6 "	Szász Károly, Buzgóság könyve	
Krisztus atyafiság	70 " 2.80	bőrkötésben	2.50
Arany korona	1.40 frttól 2.80	Tompa; olajág vászonkötésben	2.—
Égi manna	45 krtól 2.80	" " bőrkötésben	3.—
Vezércsillag	1.20 frttól 6.—	stb. stb. stb.	

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Árjegyzéket ki-
vánatra ingyen küldök.

ENGEL LAJOS utóda könyvkereskedése

Pécsett, Király-utca 4. sz. az arany hajó szállodával szemben.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccasé bútárczák valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

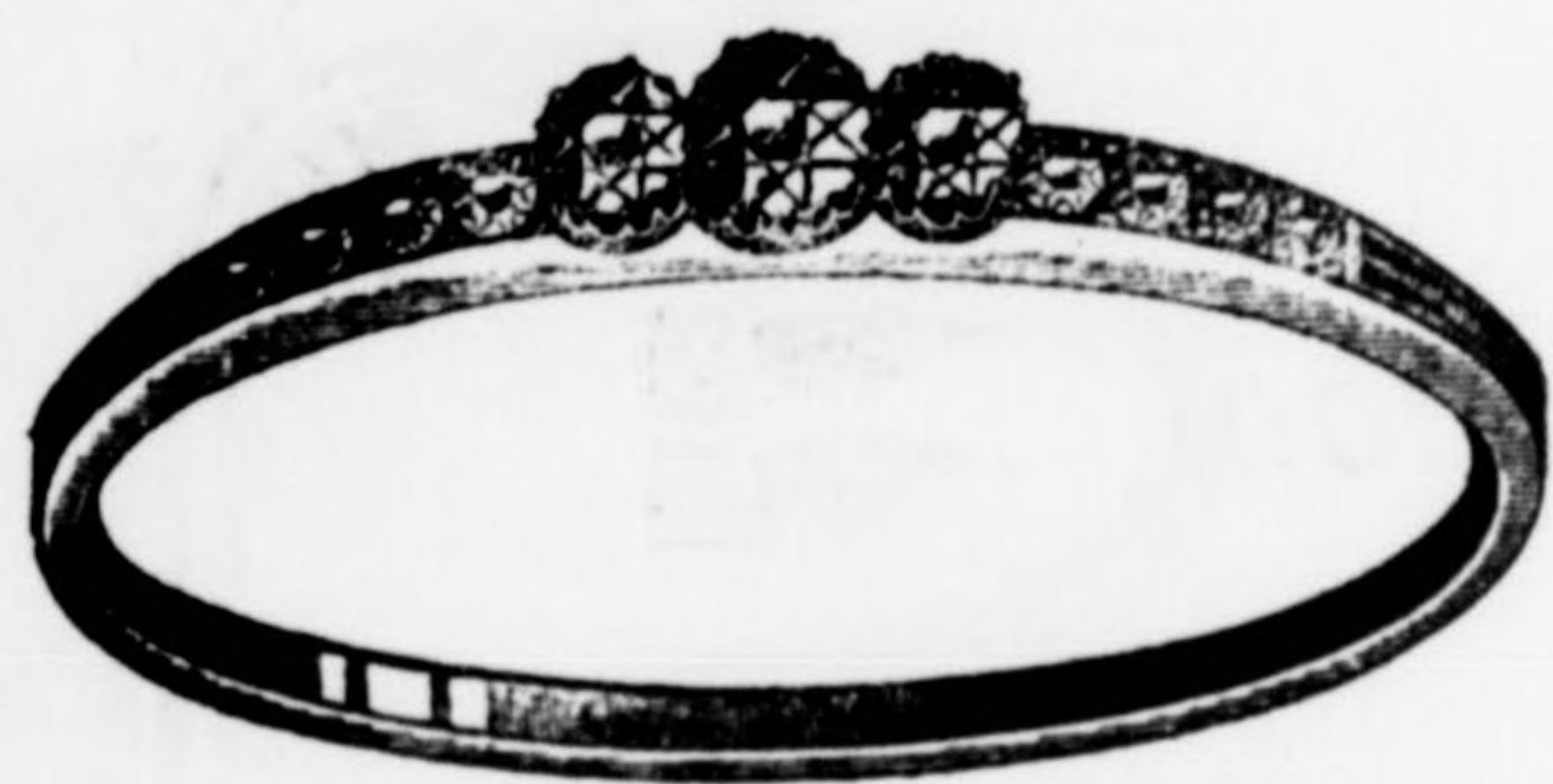
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a leg-
ujabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tál-
czák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zseb-
órákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag
választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki va-
lamint most nagyobbított órás-
műhely a hol minden e szakmába
vágó munkálatok és javítások a
legjutányosabb árak mellet igen
rövid idő alatt készítettnek.

